

NOVICE

kmetijskih, obertnijskih in narodskih rečí.

Odgovorni vrednik **Dr. Janez Bleiweis.**

Tečaj X.

V saboto 13. marca (ranoživna) 1852.

List 21.

Narodska pesmica iz Liburnie.

(Zapisana kakor čujena.)

Anica se je
Materi molila,
Da ju pusti
Za goru po vodu.
»Ne hod', Ane,
Za goru po vodu,
Zač je voda
Z mejo ograjena
I ju čuva
Premladi Orlando,
Ki je prevaril
Do devet devojak
I tebe če
Anice! desetu. —
Šetje Anice
U devetu kamaru
I ubukla se je
Čaj' naj leplje mogla;
Zela je vidro,
I seče po vodu.
Kada pride
Za onu černu goru
Reče njemu:
»Pomož' Bože,
Premladi Orlando!«
»Bog te primi
Premlada devojko!
Povedi ti meni
S kega roda si ti?«

»Jaz sam roda
Uboga sirota,
Brez milog otca
Brez mile majčice.«
On govori sluge:
»»Spodaj njoj ti vidro
Hladne vodice,
I ju ti sprevodi
D' one černe gore;
Zapevajte lepo,
Daj' vas čut' daleko.«
Kada oni pridu
U onu černu goru,
Zapevaju lepo,
Da jih čut' daleko.
I on jo opita:
»»S koga roda j' ona?«
»Ja sam roda
Kraljevića Marka
A hčerčica
Jura Kamenčića.
Povede sluga
Svomu gospodaru;
A gospodar mu
Žalostno zavapi:
»»Nij' me prevarila
Sva turška vojska,
Koliko me je
Anica devojka.«

Molila (prosila), zač (ker), prevaril (goljušil), šetje (gre), ubukla (oblekla), daleko (dalječ), zavapi (odgovoril, zakričil).

Kako v tacih krajih, kjer vode manjka, dobre in stanovitne kapnice napraviti.

Spisal Juri Pajk.

V mnogih krajih je sila težavno in skoraj nemogoče si vodnjakov ali štirinj (Brunnen) napraviti. V tacih nar bolje kaže, si kapnic (Cisternen) narediti, ktere, če so dobro napravljene, predovajo gospodarje s potrebno vodo saj za živino, kuho, perilo, in ob nevarnosti ognja.

Kapnice so pa le takrat dobre, kadar so dobro napravljene. Po mojih mislih in skušnjah se napravljajo nar bolje takole:

Na pripravnim kraji dvoriša, ali kjer scer hoče kdo kapnico imeti, da se v nji več ali manj vode nabira, ali če hočeta dva soseda ali trije skupej eno kapnico imeti, pa tako, da se zamore deževnica lahko stekati, se skoplje kakor za navaden vodnják ali štirno okrogla jama 16 čevljev in pol globoka, in 10, 13 ali 16 čevljev široka.

Bolji je, da je kapnica širji kakor da je pregloboka, ker izkopanje zemlje na globoko, in

zidanje stranskih sten iz globociga veliko več stroškov prizadene, kakor če je kapnica nižji in bolj na široko izdelana.

Je jama do 16 čevljev in pol na globoko dokopana, se poravná njeno dno čez in čez popolnoma ravno. Po tem se postavi lih na sredo jame koleč, ki mora terdno stati, in v njegov zgorjni konec se zabije žebelj brez glave; v ta žebelj se natakne na koncu prevertana lašta, ktera se okoli žebelja suče in za mero služi, da se širočina jame krog in krog enako velika napravi; — se vé da ta lašta, ktera polovico jamne širočine premerja, se ima ravno za to polovico jamne širočine dolga napraviti; postavim: kapnica ima 1 sežinj široka biti, po tem mora lašta pol sežinja ali 3 čevlje dolga biti; je kapnica 2 sežinja široka, se mora 1 sežinj dolga lašta za merež napraviti. Dalo bi se tudi z motozam (z žnoro) meriti, pa motoz je goljušiv.

Je širočina jame krog in krog na to vižo natanjko zmerjena, se začne zidati, in scer tako, da se cegli tako eden na druga pokladajo, da se njih notranja, to je, v kapnico obernjena plat vedno tiste lašte dotikuje, ktero ima zidár za mero širočine. Tako se zida krog in krog.

Je okrožje jame na to vižo za nekaj čevljev s cegli dozidano, se tisti prostor, ki je zadej za ceglam in med zemljo, prav terdno z dobro ilovco zatlači za dobriga pol čevlja. Pri tem delu je pa skerbo na to gledati, da med ilovco celò nič šute ali kakiga péska ne pride, ker bi scer po ti šuti voda iz kapnice vhajala, in bi se tako kmalo posušila.

Je tako en del kapnice obzidan in z ilovco zatlačen, se začne naprej zidati in poredama z ilovco zadej terdno zadelovati, tako dolgo, da še 3 čevlje do verha kapnice manjka.

Sedaj se prevdari: na kteri strani se bo žleb ali kanal napravil, po ktem se bo dežnica izpod kapa v kapnico stekala. (Dalje sledí.)

Kako napise na pisma narejati.

Mnogo pisem na pošto pride, na kterih so taki napis, da človek ne vé, kam da bi pismo poslal, da bi prav bilo. To velja posebno od tistih napisov, ki se glasé na kako sošesko, kterih je več enacega imena, in ako ni pristavljen, v ktem kraju, pri kterej pošti, ali pri ktem mestu ta sošeska leži. Tako na priliko bi bil pomanjkljiv napis:

Naj prejme J. J.

Bistrici,

ker je Bistric na Krajnskem, Štajarskem in po drugih krajih veliko. Ako se še pristavi: „Na Notranjskem ali Bohinskem itd.“ bo pismo kmalo